

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішенням Ради Асоціації
«Інформаційно-фінансового бізнесу»
від 10.01.2019 р.,
Протокол № 1 від 10.01.2019 р.

РЕГЛАМЕНТ

**Постійно діючого Третейського суду
при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу»**

**м. Київ
2019 рік**

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство про організацію третейського розгляду спорів

1. Порядок третейського розгляду справ Постійно діючим Третейським судом при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу» (в подальшому – Третейський суд) визначається чинним законодавством, Законом України «Про третейські суди» та цим Регламентом.

2. При виникненні процедурних питань, що не врегульовані цим Регламентом, Третейський суд вирішує їх керуючись положеннями, які хоча й не передбачені Законом України «Про третейські суди», але не суперечать принципам організації та діяльності Третейського суду, визначенім цим Законом, і є необхідними для належного здійснення Третейським судом повноважень з третейського вирішення спорів.

Стаття 2. Право передачі спору на розгляд Третейського суду

1. Третейський суд є недержавним, незалежним, постійно діючим органом, який створений для захисту майнових і немайнових прав та охоронюваних законом інтересів сторін третейського розгляду шляхом всебічного розгляду та вирішення спорів відповідно до закону.

2. Юридичні та/або фізичні особи мають право передати на розгляд Третейському суду будь-який спір, який виникає з цивільних чи господарських правовідносин, крім випадків передбачених Законом України «Про третейські суди». Спір може бути переданий на розгляд Третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди.

3. Спір може бути переданий на вирішення Третейського суду до прийняття компетентним судом рішення у спорі між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав.

Стаття 3. Порушення справ у Третейському суді

1. Третейський суд порушує справи за позовними заявами юридичних та фізичних осіб, які звертаються до суду за захистом своїх прав та охоронюваних законом інтересів.

2. Третейський суд з додержанням вимог Закону України «Про третейські суди» самостійно вирішує питання про наявність або відсутність у нього компетенції для розгляду конкретної справи.

Стаття 4. Мова розгляду спорів

1. Розгляд справ у Третейському суді проводиться українською мовою, якщо інше не передбачено третейською угодою.

2. Якщо сторона не володіє мовою, якою провадиться розгляд, Третейський суд, за проханням сторони і за її рахунок, забезпечує її послугами перекладача.

3. Сторона, яка надає документи чи письмові докази мовою іншою, ніж мова третейського розгляду, повинна забезпечити їх переклад на мову третейського розгляду.

Стаття 5. Законодавство, яке застосовується Третейським судом

1. Третейський суд вирішує спори на підставі Конституції України та законів України, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України.

2. Третейський суд у випадках, передбачених законом або міжнародним договором України, застосовує норми права інших держав.

3. У разі відсутності законодавства, що регулює певні спірні відносини, Третейський суд застосовує законодавство, яке регулює подібні відносини, а за відсутності такого Третейський суд застосовує аналогію права чи керується торговими та іншими звичаями, якщо останні за своїм характером та змістом властиві таким спірним відносинам.

Стаття 6. Форма судового процесу

Третейський суд вирішує спори у порядку позовного провадження, передбаченого цим Регламентом.

Стаття 7. Розгляд справ у Третейському суді

1. Третейський розгляд здійснюється у засіданні Третейського суду за участю сторін або їх представників, якщо сторони не домовились про інше щодо їхньої участі в засіданні. Третейський суд може визнати явку сторін у засіданні обов'язковою.

2. Не пізніше 5-ти днів з моменту призначення чи обрання складу суду, останній виносить ухвалу про порушення третейського розгляду, в якій зазначається про день, час та місце проведення засідання Третейського суду. Даня ухвала сторонам має бути направлена не пізніше, ніж за 10 днів до такого засідання.

3. Ухвала направляється або вручається в порядку, визначеному ст.52 цього Регламенту.

4. Третейський суд під час розгляду справи повинен забезпечити додержання принципу змагальності сторін, рівні можливості та свободу сторонам у наданні ними доказів і у доведенні перед Третейським судом їх переконливості.

Стаття 8. Гласність третейського розгляду

1. Третейський розгляд справ у Третейському суді відкритий.

2. У разі, коли проти відкритого розгляду справи Третейським судом заперечує хоча б одна із сторін з мотивів додержання та збереження комерційної або банківської таємниці чи забезпечення конфіденційності інформації, справа розглядається у закритому засіданні.

3. Про розгляд справи у закритому засіданні виноситься ухвала.

Стаття 9. Збереження таємниці

1. Третейський суд, суддя третейського суду не вправі розголошувати відомості та інформацію, що стали йому відомі під час третейського розгляду, без згоди сторін або їх правонаступників.

2. Суддям Третейського суду забороняється надавати документи, відомості та інформацію, якими вони володіють в зв'язку з розглядом справи, особам, які не приймали участі в розгляді справи, крім випадків, передбачених Законами України.

Стаття 10. Місце вирішення спорів

Спір вирішується за місцем знаходження Третейського суду, або у іншому місці, вказаному сторонами та судом.

Стаття 11. Рішення Третейського суду

1. Третейський суд здійснює третейський розгляд шляхом прийняття обов'язкових до виконання рішень та ухвал.

2. Усі рішення та ухвали викладаються в письмовій формі.

Стаття 12. Порядок прийняття Третейським судом рішень і вирішення питань щодо розгляду справи

1. Судове рішення приймається за результатами обговорення усіх обставин справи. Рішення приймається суддею одноособово, а якщо спір вирішується колегіально - більшістю голосів суддів. У такому ж порядку вирішуються питання, що виникають у процесі розгляду справи.

2. Жоден суддя не має права утримуватися від голосування. Головуючий суддя голосує останнім.

3. Суддя, не згодний з висновками більшості складу третейського суду, зобов'язаний підписати рішення і має право викласти письмово свою окрему думку, яка долучається до справи, але не оголошується.

Розділ II. ПІДВІДОМЧІСТЬ СПРАВ ТРЕТЕЙСЬКОМУ СУДУ

Стаття 13. Підвідомчість справ

1. Третейський суд в порядку, передбаченому діючим законодавством та цим Регламентом, розглядає будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком справ, виключених з підвідомчості третейського суду Законом України «Про третейські суди».

2. Питання про підвідомчість спорів Третейському суду вирішується складом третейського суду, який розглядає спір.

Розділ III. ПІДСТАВИ ПЕРЕДАЧІ СПРАВИ ДО РОЗГЛЯДУ В ТРЕТЕЙСЬКИЙ СУД

Стаття 14. Третейська угода

1. Спір може бути переданий на розгляд Третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди, яка відповідає вимогам Закону України «Про третейські суди».

2. Третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди.

3. За будь-яких обставин, у разі суперечності третейської угоди Регламенту Третейського суду, застосовуються положення Регламенту.

4. Третейська угода укладається у письмовій формі. Третейська угода вважається укладеною, якщо вона підписана сторонами чи укладена шляхом обміну листами, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням засобів електронного чи іншого зв'язку, що забезпечує фіксацію такої угоди, або шляхом направлення відзвіту на позов, в якому одна із сторін підтверджує наявність угоди, а інша сторона проти цього не заперечує.

5. Посилання у договорі, контракті на документ, який містить умову про третейський розгляд спору, є третейською угодою за умови, що договір укладений у письмовій формі і це посилання є таким, що робить третейську угоду частиною договору.

6. Недійсність окремих положень договору, контракту, що містить третейське застереження, не тягне за собою недійсність такого третейського застереження.

7. Третейська угода повинна містити посилання на вирішення відповідних спорів між сторонами Постійно діючим Третейським судом при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу» або просте посилання на вирішення відповідних спорів між сторонами третейським судом.

Розділ IV. УЧАСНИКИ ТРЕТЕЙСЬКОГО РОЗГЛЯДУ

Стаття 15. Учасники третейського розгляду

1. Учасниками третейського розгляду є сторони та їх представники.

2. Треті особи можуть брати участь у розгляді справи відповідно до Регламенту Третейського суду. Третя особа бере участь у третейському розгляді добровільно. Якщо третя особа приєдналася до третейської угоди, то вона набуває прав, відповідно, позивача або відповідача.

Стаття 16. Судді

1. Суддями Третейського суду є особи, які відповідають вимогам, що встановлені в «Положенні про Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу» та внесені до списку третейських суддів Третейського суду.

2. Судді Третейського суду здійснюють третейський розгляд самостійно. При здійсненні третейського розгляду судді незалежні від будь-якого впливу, нікому не підзвітні і підкоряються лише закону.

Стаття 17. Формування складу третейського суду

1. Формування складу третейського суду в постійно діючому Третейському суді здійснюється в порядку, встановленому цим Регламентом. Якщо інше не передбачено третейською угодою, справа розглядається одним суддею.

2. Якщо спір підлягає розгляду суддею одноособово, не пізніше 5 днів з моменту реєстрації позовної заяви, Голова Третейського суду повинен призначити суддю.

3. При формуванні третейського суду в складі трьох і більше третейських суддів кожна із сторін призначає чи обирає рівну кількість третейських суддів, а обрані у такий спосіб третейські судді обирають ще одного третейського суддю для забезпечення непарної кількості третейських суддів.

4. Якщо одна із сторін не призначить (не обере) належної кількості третейських суддів та не повідомить про це Третейський суд протягом 10 днів з моменту отримання, в порядку ст.47 Регламенту, списку третейських суддів або якщо призначенні чи обрані сторонами третейські судді протягом 5 днів після їх призначення (обрання) не оберуть ще одного третейського суддю, то цей суддя призначається Головою Третейського суду із списку суддів.

5. Головуючий складу третейського суду у справі у випадку, передбаченому частиною 3 цієї статті, обираються не менш як двома третинами від призначених чи обраних складу шляхом відкритого голосування.

6. Сторони та призначенні чи обрані ними третейські судді, при призначенні чи обранні у відповідних випадках третейських суддів або головуючого складу третейського суду, повинні забезпечувати додержання вимог Закону України «Про третейські суди».

Стаття 18. Підстави відводу чи самовідводу третейського судді

1. Третейський суддя не може брати участі у розгляді справи, а після його призначення чи обрання підлягає відводу чи самовідводу:

- якщо він особисто чи опосередковано зацікавлений у результаті розгляду справи;

- якщо він є родичем однієї із сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, або перебуває з цими особами чи сторонами в особливих стосунках;

- на його прохання або за спільним рішенням сторін;

- у разі встановлення стороною обставин, які дають їй підстави вважати упередженим або необ'єктивним ставлення третейського судді до справи, про яке сторона дізналася після його обрання чи призначення;

- у разі тривалого, більш як один місяць від дня призначення чи обрання, невиконання ним обов'язків третейського судді у конкретній справі;

- у разі виявлення невідповідностей третейського судді вимогам встановленим в Положенні про Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу»;

- якщо третейський суддя бере участь у вирішенні спору, який прямо чи опосередковано пов'язаний з виконанням ним службових повноважень, наданих державою.

2. Жодна особа не може бути третейським суддею у справі, в якій вона раніше брала участь як третейський суддя, який був відведений чи заявив самовідвід, як сторона, представник сторони або в будь-якій іншій якості.

Стаття 19. Порядок відводу чи самовідводу третейського судді

1. Третейський суддя повинен негайно повідомити сторони про підстави його відводу чи самовідводу, зазначені у статті 18 цього Регламенту, що винikли після початку третейського розгляду, та заявити самовідвід.

2. За наявності підстав, зазначених у статті 18 цього Регламенту, сторона може сама заявити про відвід обраного нею третейського судді лише у разі, якщо обставини, які є підставою для відводу призначеної чи обраної нею третейського судді, стали відомі цій стороні після його призначення чи обрання. Сторони у третейській угоді можуть погоджувати процедуру відводу третейського судді.

3. Письмова мотивована заява про відвід третейського судді має бути подана стороною протягом трьох днів після того, як цій стороні стали відомі обставини, які є підставою для відводу третейського судді відповідно до цього Регламенту, але завжди до моменту початку розгляду справи по суті.

4. У разі пропуску встановленого строку питання про прийняття заяви про відвід третейського судді вирішується Головою Третейського суду залежно від причин пропуску строку.

5. Заява сторони про відвід третейського судді подається Голові Третейського суду.

6. За відсутності заперечень іншої сторони щодо заявленого відводу третейський суддя є відведенім з дня подання стороною заяви про його відвід.

7. Якщо інша сторона не погоджується з відводом третейського судді, вона має право протягом трьох днів подати Голові Третейського суду свої мотивовані заперечення. В цьому випадку питання про відвід вирішується Головою Третейського суду спільно з іншими третейськими суддями, призначеними чи обраними у справі, протягом п'яти днів з моменту отримання заяви сторони, рішення яких є обов'язковим для сторін.

Стаття 20. Сторони в третейському розгляді

Сторонами третейського розгляду можуть бути юридичні і фізичні особи, які пред'явили в Третейський суд позов щодо захисту своїх прав та інтересів (позивач) або до яких пред'ялено позов (відповідач).

Стаття 21. Права та обов'язки сторін

1. Сторони мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, знімати копії, брати участь у засіданнях третейського суду, надавати докази, брати участь у дослідження доказів, подавати клопотання, давати письмові та усні пояснення, заперечувати проти клопотань і доводів інших учасників розгляду, заявляти відводи, укладати мирову угоду, користуватися іншими правами відповідно до третейської угоди та цього Регламенту.

2. Сторони зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами, виявляти взаємну повагу до прав і охоронюваних законом інтересів іншої сторони, вживати заходів до всебічного, повного та об'ективного дослідження всіх обставин справи.

3. Позивач вправі до прийняття рішення по справі змінити підставу або предмет позову, збільшити розмір позових вимог, відмовитись від позову або зменшити розмір позових вимог.

4. Відповідач має право визнати позов повністю або частково.

5. Третейський суд не приймає відмови від позову, зменшення розміру позовних вимог, визнання позову відповідачем, якщо ці дії суперечать законодавству або порушують чиєсь права і охоронювані законом інтереси.

Стаття 22. Участь у справі кількох позивачів та відповідачів

Позов може бути подано кількома позивачами чи до кількох відповідачів. Кожний з позивачів або відповідачів щодо іншої сторони виступає в третейському розгляді самостійно.

Стаття 23. Процесуальне правонаступництво

1. В разі вибуття однієї з сторін у спірному або встановленому рішенням Третейського суду правовідношенні внаслідок реорганізації підприємства чи організації а також в інших випадках заміни особи у відносинах, щодо яких виник спір, третейський суд здійснює заміну цієї сторони її правонаступником, вказуючи про це в рішенні або ухвалі. Усі дії, вчинені в процесі до вступу правонаступника, є обов'язковими для нього в такій же мірі, в якій вони були б обов'язковими для особи, яку він замінив.

2. Правонаступництво можливе на будь-якій стадії третейського розгляду.

Стаття 24. Треті особи

1. Треті особи вступають до третейського розгляду лише зі згоди сторін, які сперечаються. Для залучення до розгляду третьої особи вимагається також згода залученої особи. Згода на залучення третьої особи повинна бути виражена в письмовій формі. Для об'ективного та правильного третейського розгляду третейський суд має право за особистою ініціативою залучати третіх осіб.

2. В будь-якому випадку третя особа бере участь у третейському розгляді добровільно. Треті особи не користуються правом оскарження рішення Третейського суду.

Стаття 25. Представники сторін і третіх осіб

1. Справи юридичних осіб в Третейському суді ведуть їх органи, що діють у межах повноважень, наданих їм законодавством та установчими документами, через свого представника.

2. Керівники підприємств та організацій, інші особи, повноваження яких визначені законодавством або установчими документами, подають третейському суду документи, що посвідчують їх посадове становище.

3. Представниками юридичних осіб можуть бути також інші особи, повноваження яких підтверджуються довіреністю від імені підприємства, організації. Довіреність видається за підписом керівника або іншої уповноваженої ним особи та посвідчується печаткою підприємства, організації.

4. Повноваження сторони або третьої особи від імені юридичної особи може здійснювати її відособлений підрозділ, якщо таке право йому надано установчими або іншими документами.

5. Громадяни можуть вести свої справи в Третейському суді особисто або через представників, повноваження яких підтверджуються нотаріально посвідченого довіреністю.

Стаття 26. Участь в третейському розгляді експерта

1. В третейському розгляді може брати участь експерт.

2. Експерт надає мотивований висновок щодо постановлених йому питань у письмовій формі.

3. Експерт, якщо це необхідно для дачі висновку, має право знайомитися з матеріалами справи, брати участь в огляді та дослідження доказів, просити третейський суд про надання йому додаткових матеріалів.

4. Експерт має право відмовитись від дачі висновку, якщо наданих йому матеріалів недостатньо або якщо він не має необхідних знань для виконання покладеного на нього обов'язку.

5. Сторони, які беруть участь в третейському розгляді, мають право заявити відвід експерту, якщо він особисто чи опосередковано зацікавлений в результаті розгляду справи, якщо він є родичем осіб, які беруть участь в судовому процесі, а також з мотивів його некомпетентності.

6. Відвід повинен бути мотивованим, заявленим у письмовій формі до початку вирішення спору. Заявляти відвід після цього можна лише у випадку, коли про підстави відводу сторони дізналися після початку розгляду справи по сути.

7. Питання про відвід вирішується третейським суддею (суддями), про що виносиТЬся ухвала.

Розділ V. ДОКАЗИ

Стаття 27. Поняття і види доказів

Доказами є будь-які дані, на підставі яких третейський суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтують вимоги і заперечення сторін та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. У якості доказів допускаються письмові і речові докази, пояснення осіб, які приймають участь у справі, висновки експертів, показання свідків, аудіо-, відеозаписи та інші документи і матеріали.

Стаття 28. Обов'язок доведення і подання доказів

1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підстави своїх вимог або заперечень

2. Якщо сторона не надає доказів, третейський суд може продовжувати розгляд і після дослідження та оцінки всього, що мало місце під час розгляду, визначити, які обставини щодо справи були доведені та ухвалити рішення.

Стаття 29. Належність і допустимість доказів

Третейський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які за законом повинні бути підтвержені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування.

Стаття 30. Підстави звільнення від доказування

1. Обставини, визнані сторонами та іншими особами, які беруть участь у третейському розгляді, не потребують доказування.
2. Обставини, визнані третейським судом загальновідомими, не потребують доказування.
3. Факти, встановлені судовим рішенням у цивільній, кримінальній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при третейському розгляді, в якому беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлені ці факти.
4. Факти, які відповідно до закону вважаються встановленими, не доводяться при розгляді справи. Таке припущення може бути спростовано у загальному порядку.

Стаття 31. Письмові докази

Письмовими доказами визнаються акти, листи та інші документи і матеріали, які містять відомості щодо обставин, які мають значення для правильного розгляду спору. Письмові докази пред'являються в оригіналі або в копії, яка повинна бути засвідчена належним чином. Оригінали документів представляються, коли обставини справи згідно законодавству повинні бути підтвержені тільки такими документами, а також в інших необхідних випадках за вимогою складу третейського суду.

Стаття 32. Речові докази

1. Речовими доказами є предмети матеріального світу, які можуть використовуватися засобами встановлення обставин та є вагомі для правильного розгляду справ.
2. Речовими доказами є також магнітні, електронні та інші носії інформації, що містять аудіовізуальну інформацію про обставини, що мають значення для справи.

Стаття 33. Витребування доказів

1. Третейський суд має право вимагати від сторін надання доказів, необхідних для повного, всебічного і об'єктивного вирішення спору. Якщо третейський суд визнає за необхідне одержати документи від підприємств, установ, організацій, які не є учасниками третейського розгляду, він своєю ухвалою уповноважує сторони або одну із сторін одержати відповідні документи та надати їх третейському суду.

2. За згодою третейського суду сторона у справі може звернутись до компетентного державного суду із заявою про забезпечення доказів у порядку та з підстав, встановлених процесуальним законодавством.

Стаття 34. Огляд та дослідження письмових і речових доказів у місці їх знаходження.

1. Третейський суд може провести огляд та дослідження письмових і речових доказів у місці їх знаходження в разі складності подання цих доказів.
2. За результатами огляду та дослідження складається протокол, який підписується третейським суддею (суддями). Протокол приєднується до матеріалів справи.

Стаття 35. Повернення оригіналів документів

1. Оригінали документів, які є у справі, за проханням осіб, які надали ці документи, можуть бути повернені їм після отримання рішення або з дня оголошення рішення за клопотанням осіб, які їх надали.
2. У справі залишаються копії документів, завірені суддею, який розглядав дану справу одноособово або Головуючим складу третейського суду.

Стаття 36. Призначення і проведення експертизи

1. З метою правильного вирішення спору, для роз'яснення питань, що виникають при вирішенні спору і потребують спеціальних знань, третейський суд призначає експертизу і зобов'язує одну із сторін спору сплатити послуги експерта.
2. Учасники судового процесу мають право пропонувати третейському суду питання, які мають бути роз'яснені експертом. Остаточне коло цих питань встановлюється третейським судом в ухвалі.
3. Проведення експертизи має бути доручено компетентним організаціям чи безпосередньо спеціалістам, які володіють необхідними для цього знаннями.
4. Сторони мають право до початку проведення експертизи заявити відвід експерту в порядку та з підстав, зазначених у статті 26 цього Регламенту.

Стаття 37. Висновок експерта

1. Висновок експерта повинен містити докладний опис проведених досліджень, зроблені в результаті їх висновки і обґрунтовані відповіді на поставлені третейським судом питання. Висновок подається третейському суду в письмовій формі, а копія його надсилається сторонам.
2. Якщо під час проведення експертизи встановлюються обставини, що мають значення для правильного вирішення спору, у висновку він викладає свої міркування і щодо цих обставин.
3. У випадках недостатньої ясності чи неповноти висновку експерта третейський суд може призначити додаткову судову експертизу.
4. При необхідності третейський суд може призначити повторну експертизу і доручити її проведення іншому експерту.
5. Висновок експерта для третейського суду не є обов'язковим і оцінюється третейським судом за правилами, встановленими статтею 38 цього Регламенту.
6. Відхилення третейським судом висновку експерта повинно бути мотивованим у рішенні.

Стаття 38. Оцінка доказів

1. Третейський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'ективному розгляді в третейському розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.
2. Ніякі докази не мають для третейського суду заздалегідь встановленої сили.
3. Визнання однією стороною фактичних даних і обставин, якими інша сторона обґрунтовує свої вимоги або заперечення, для третейського суду не є обов'язковими.
4. Оцінюючи докази, третейський суддя визначає їх достовірність і вагомість у справі.
5. Третейський суддя оцінюючи доказ керується внутрішнім переконанням, яке має бути обґрунтованим, встановленим на підставі аналізу матеріалів та об'ективних даних у справі.
6. Склад третейського суду має дати оцінку кожному доказу. При цьому третейські судді мають враховувати відносність, допустимість, достовірність як кожного доказу окремо, так і в сукупності з іншими доказами.

Розділ VI. ВИТРАТИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ВИРІШЕННЯМ СПОРУ ТРЕТЕЙСЬКИМ СУДОМ

Стаття 39. Склад витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом

1. До складу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, належать:
 - 1) гонорари третейських суддів;
 - 2) третейський збір, розмір, строки та порядок сплати якого сторонами визначаються «Положенням про витрати, пов'язані з вирішенням спору в Постійно діючому Третейському суді при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу»;
 - 3) витрати, понесені третейськими суддями у зв'язку з участю в третейському розгляді, в тому числі витрати, понесені третейськими суддями на оплату проїзду до місця вирішення спору;

4) витрати, пов'язані з оплатою послуг експертів, перекладачів, якщо такі були запрошені чи призначенні для участі в третейському розгляді;

5) витрати, пов'язані з оглядом і дослідженням речових та письмових доказів у їх місцезнаходженні;

6) витрати, понесені свідками;

7) витрати, пов'язані з оплатою стороною, на користь якої було прийнято рішення Третейського суду, послуг представника, пов'язаних із наданням правової допомоги;

8) витрати, пов'язані з організаційним забезпеченням третейського розгляду;

9) витрати на листування третейського суду;

10) витрати на телефонний, телеграфний, телексний, факсимільний, електронний та інший зв'язок;

11) витрати, пов'язані з повторним отриманням рішення третейського суду та з ознайомленням з матеріалами справи після закінчення розгляду справи у розмірі встановленому у «Положенні про витрати, пов'язані з вирішенням спору в Постійно діючому Третейському суді при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу».

12) гонорар секретаря Третейського суду та інші витрати, визначені «Положенням про витрати, пов'язані з вирішенням спору в Постійно діючому Третейському суді при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу».

2. Витрати, зазначені у пунктах 3-11 частини 1 цієї статті, під час розгляду несуть сторони або сторона, яка подала позов, з наступним їх стягненням із сторін спору за правилами, визначеними Регламентом, про що зазначається в рішенні чи ухвалі Третейського суду.

3. Розміри гонорарів третейських суддів та порядок їх виплати визначаються відповідно до «Положення про витрати, пов'язані з вирішенням спору в Постійно діючому Третейському суді при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу».

4. Здійснення фізичною особою повноважень третейського судді та утворення і діяльність третейського суду не є підприємницькою діяльністю.

Надходження постійно діючого третейського суду, третейського судді, що пов'язані з вирішенням спору третейським судом, не є доходами від підприємницької діяльності.

Стаття 40. Третейський збір

1. При поданні позовної заяви позивач повинен сплатити третейський збір, розмір і порядок оплати якого передбачений «Положення про витрати, пов'язані з вирішенням спору в Постійно діючому Третейському суді при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу», що є невід'ємною частиною цього Регламенту.

2. В разі збільшення розміру позовних вимог сума третейського збору збільшується згідно з новою ціною позову. До заяви про збільшення розміру позовних вимог додається документ, що підтверджує сплату третейського збору у встановленому порядку і розмірі.

3. У разі, коли третейський розгляд справи третейським судом не відбувся чи був припинений, сплачений стороною третейський збір повертається стороні, крім випадків, якщо це було зумовлено відводом усіх суддів, укладанням сторонами мирової угоди, відмовою позивача від позову та іншими обставинами, передбаченими Законом України «Про третейські суди».

4. У разі, коли третейський розгляд справи третейським судом не відбувся чи був припинений з підстав, зазначених у частині 3 цієї статті, сторони відшкодовують третейському суду всі понесені ним витрати, про що зазначається в ухвалі третейського суду.

Стаття 41. Гонорари третейських суддів

Сума гонорарів третейських суддів є частиною загальної суми третейського збору.

Стаття 42. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом

1. Розподіл витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, між сторонами здійснюється третейським судом згідно з третейською угодою. В разі відсутності посилань у третейській угоді на порядок розподілу витрат розподіл між сторонами витрат, які пов'язані з вирішенням спору, здійснюються третейським судом у такому порядку:

- при задоволенні позову витрати покладаються на відповідача;

- при відмові в позові – на позивача. Якщо позивач не підтримує своїх вимог унаслідок задоволення їх відповідачем після пред'явлення позову, третейський суд за заявою позивача присуджує стягнення всіх понесених ним у справі витрат з відповідача;
 - при частковому задоволенні позову – на обидві сторони пропорційно розміру задоволених вимог.
2. Порядок розподілу витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом, зазначається у рішенні або ухвалі третейського суду.

Розділ VII. ПРОЦЕСУАЛЬНІ СТРОКИ

Стаття 43. Встановлення та обчислення процесуальних строків

1. Процесуальні дії вчинюються у строки, встановлені цим Регламентом. У тих випадках, коли процесуальні строки не встановлено, вони призначаються третейським судом.
2. Строки для вчинення процесуальних дій визначаються точною календарною датою, зазначенням події, що повинна неминуче настати, чи періодом часу. В останньому випадку дію може бути вчинено протягом всього періоду.
3. Перебіг процесуального строку, обчислюваного роками, місяцями або днями, починається наступного дня після календарної дати або настання події, якими визначено його початок.

Стаття 44. Закінчення процесуальних строків

1. Строк, обчислований роками, закінчується у відповідний місяць і число останнього року строку.
2. Строк, обчислований місяцями, закінчується у відповідне число останнього місяця строку. Якщо кінець строку, обчислованого місяцями, припадає на такий місяць, що не має відповідного числа, строк закінчується в останній день цього місяця.
3. У випадках, коли останній день строку припадає на неробочий день, днем закінчення строку вважається перший наступний за ним робочий день.
4. Процесуальна дія, для якої встановлено строк, може бути вчинена до 24-ї години останнього дня строку. Якщо позовну заяву, відзвів на позовну заяву та інші документи здано на пошту чи телеграф до 24-ї години останнього дня строку, строк не вважається пропущеним. Коли в цей строк слід було вчинити процесуальну дію в установі, де робочий час закінчується раніше, строк закінчується в момент закінчення цього часу.

Стаття 45. Зупинення процесуальних строків

1. Перебіг усіх незакінчених процесуальних строків зупиняється із зупиненням провадження у справі.
2. З дня поновлення провадження перебіг процесуальних строків продовжується.

Стаття 46. Відновлення та продовження процесуальних строків

1. За заявою сторони чи з своєї ініціативи третейський суд може визнати причину пропуску встановленого Регламентом процесуального строку поважною і відновити пропущений строк.
2. Про відновлення пропущеного строку зазначається в рішенні, ухвалі третейського суду. Про відмову у відновленні строку виносиється ухвала.
3. Призначенні третейським судом строки можуть бути ним продовжені за заявою сторони чи з своєї ініціативи.

Розділ VIII. ПОДАННЯ ПОЗОВУ

Стаття 47. Подання позової заяви

1. Подана до Третейського суду позовна заява реєструється та направляється Голові Третейського суду.

2. Якщо позов подано без дотримання умов, передбачених п. 1,3,4,5 ч.3 ст.48 цього Регламенту, Голова Третейського суду або його заступник пропонує позивачеві протягом 10 днів з моменту отримання пропозиції усунути виявлені недоліки. До усунення недоліків справа залишається без руху, а при невиконанні пропозиції заява вважається неподанаю і повертається позивачеві.

3. У разі колегіального розгляду справи, сторонам, не пізніше п'ятиденного строку після реєстрації позовної заяви, Головою Третейського суду або його заступником, направляється список затверджених третейських суддів з пропозицією призначення (обрання) складу суддів в порядку, передбаченому Регламентом.

Стаття 48. Форма та зміст позовної заяви

1. Позовна заява подається у письмовій формі.
2. У позовній заяві, що подається до третейського суду, повинні зазначатися:
 - назва Третейського суду;
 - дата подання позовної заяви;
 - найменування та юридичні адреси сторін, які є юридичними особами, та/або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи сторін, які є фізичними особами;
 - найменування і юридична адреса представника позивача, якщо він є юридичною особою, або прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, місце проживання і місце роботи представника, який є фізичною особою, у випадках, коли позов подається представником;
 - зміст вимоги, ціна позову, якщо вимога підлягає оцінці;
 - обставини, якими обґрунтовані позовні вимоги, докази, що їх підтверджують, розрахунок вимог;
 - посилання на наявність третейської угоди між сторонами та докази її укладення;
 - перелік письмових матеріалів, які додаються до позовної заяви;
 - підпис позивача або його представника з посиланням на документ, що засвідчує повноваження представника.
3. До позовної заяви додаються документи, що підтверджують:
 - 1) наявність третейської угоди;
 - 2) обґрунтованість позовних вимог;
 - 3) повноваження представника;
 - 4) направлення копії позовної заяви іншій стороні (опис вкладення про відправлення цінного листа, виписка з реєстру поштових відправлень тощо);
 - 5) докази сплати третейського збору.

Стаття 49. Ціна позову

1. У разі, якщо спір носить майновий характер, позивач зобов'язаний вказати в позовній заяві ціну позову.

Ціна позову визначається:

- 1) у позовах про стягнення грошових коштів – витребуваною сумою;
- 2) у позовах про витребування майна – вартістю витребуваного майна;
- 3) у позовах, які складаються з кількох самостійних вимог – загальною сумою усіх вимог;
- 4) у позовах про стягнення іноземної валюти – в іноземній валюті та у гривнях відповідно до офіційного курсу, встановленого Національним Банком України на день подання позову.

2. Якщо позивач не визначив або невірно визначив ціну позову, третейський суд (за власною ініціативою або на вимогу відповідача) визначає ціну позову на підставі наявних відомостей.

Стаття 50. Відзив на позовну заяву

1. Відповідач повинен надати третейському суду письмовий відзив на позовну заяву. Відзив на позовну заяву направляється позивачу та третейському суду в порядок та строки, що передбачені третейською угодою але не менше ніж за три дні до першого засідання третейського суду.

2. Неподання відповідачем відзиву у встановлені строки не звільняє його в подальшому від виконання вимог третейського суду про надання відзиву на позов.

3. Наслідки невиконання вимог третейського суду можуть бути передбачені третейською угодою сторін або встановлені складом третейського суду.

Стаття 51. Зустрічний позов

1. Відповідач вправі подати зустрічний позов для розгляду третейським судом, якщо такий позов є підвідомчим третейському суду та може бути предметом третейського розгляду відповідно до третейської угоди.

2. Зустрічний позов може бути подано на будь-якій стадії третейського розгляду до прийняття Рішення по справі.

3. Третейський суд приймає зустрічний позов до спільногого розгляду з первісним позовом, якщо обидва позови взаємно пов'язані та їх спільний розгляд є доцільним, зокрема, коли вони випливають з одних і тих самих правовідносин або коли вимоги за ними можуть зараховуватися.

4. Зустрічний позов має відповідати вимогам визначенним цим Регламентом щодо форми та змісту позовної заяви.

5. Сторона зобов'язана надати відзив на пред'явленій до неї зустрічний позов у порядку та строки, що передбачені третейською угодою або цим Регламентом.

Стаття 52. Обмін документами

1. Обмін документами та письмовими матеріалами між сторонами, а також між сторонами і третейським судом (третейськими суддями) здійснюється у порядку, встановленому Регламентом.

2. Документи та інші письмові матеріали направляються за останнім відомим місцем проживання фізичної особи чи за юридичною адресою або місцезнаходженням юридичної особи рекомендованим листом з повідомленням про вручення чи в інший спосіб, що передбачає отримання доказів доставки документів та інших письмових матеріалів адресатові, та вважаються такими, що отримані в день такої доставки, навіть якщо на цей час одержувач за цією адресою не знаходиться чи не проживає, а про зміну своєї адреси ним не було повідомлено іншу сторону належним чином.

Розділ IX. ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ТА ПІДГОТОВКА МАТЕРІАЛІВ ДО РОЗГЛЯДУ

Стаття 53. Прийняття позовної заяви

Питання про прийняття позовної заяви вирішується третейським суддею (суддями).

Стаття 54. Відмова у прийнятті позовної заяви

1. Третейський суддя відмовляє у прийнятті позовної заяви, якщо:

1) заява не підлягає розгляду в Третейському суді;

2) у провадженні компетентного суду, є справа зі спору між тими ж сторонами, про той же предмет із тих же підстав або є рішення цього суду з такого спору;

3) позов подано до підприємства, організації, які ліквідовано;

4) третейський суд дійде висновку про відсутність або недійсність третейської угоди (третейського застереження).

2. Про відмову в прийнятті позовної заяви та повернення сплаченого третейського збору виносиється ухвала. До ухвали про відмову у прийнятті позовної заяви, що надсилається заявникovi, додаються позовні матеріали.

Стаття 55. Повернення позовної заяви

1. Третейський суддя повертає позовну заяву і додані до неї документи без розгляду, якщо:

1) позовну заяву підписано особою, яка не має права її підписувати, або особою, посадове становище якої не вказано;

- 2) у позовній заявлі не вказано повного найменування сторін, їх місцезнаходження;
 - 3) у позовній заявлі не вказано обставин, на яких ґрунтуються позовна вимога, обґрунтований розрахунок стягуваної чи оспорюваної суми;
 - 4) порушені правила поєднання вимог або об'єднано в одній позовній заявлі кілька вимог до одного чи кількох відповідачів і сумісний розгляд цих вимог перешкоджатиме з'ясуванню прав і взаємовідносин сторін чи суттєво утруднить вирішення спору;
 - 5) до винесення ухвали про порушення провадження у справі від позивача надійшла заява про врегулювання спору.
2. Третейський суддя повертає позовну заяву та сплачений третейський збір про що виносить ухвалу.
3. Повернення позовної заяви не перешкоджає повторному зверненню з нею до Третейського суду в загальному порядку після усунення допущенного порушення.

Стаття 56. Порушення провадження у справі

1. Третейський суддя, прийнявши позовну заяву надсилає сторонам ухвалу про порушення провадження у справі, в якій вказується про прийняття позовної заяви, призначення справи до розгляду в засіданні третейського суду, про час і місце його проведення, необхідні дії щодо підготовки справи до розгляду в засіданні.
2. Ухала надсилається не пізніше ніж за 10 днів до такого засідання.

Розділ X. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЗОВУ

Стаття 57. Забезпечення позову

1. Якщо сторони не домовилися про інше, третейський суд може за заявою будь-якої сторони розпорядитися про вжиття стороною таких забезпечувальних заходів щодо предмета спору, які він вважає необхідними, з урахуванням положень цивільного та господарського процесуального законодавства.
2. Третейський суд може витребувати від будь-якої сторони надати належне забезпечення позову у зв'язку з такими заходами.
3. Про забезпечення позову виноситься ухвала.
4. За заявою сторони у справі, яка передана до третейського суду, компетентний державний суд може вжити заходів забезпечення позову у порядку та з підстав, встановлених процесуальним законодавством.

Стаття 58. Скасування забезпечення позову

Питання про скасування забезпечення позову, що встановлений третейським судом, вирішується третейським судом із зазначенням про це в рішенні чи ухвалі.

РОЗДІЛ XI. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 59. Порядок ведення засідання

1. Порядок ведення засідання визначається третейським суддею, а в разі розгляду справи третейськими суддями – третейським суддею, головуючим у засіданні.
2. Третейський суддя оголошує склад третейського суду, роз'яснює учасникам судового процесу їх права та обов'язки і сприяє у здійсненні належних їм прав.
3. Розгляд справи по суті починається із заслуховування представників позивача і відповідача та інших особи, які беруть участь у засіданні.

Стаття 60. Наслідки неподання сторонами документів, інших письмових матеріалів або неявки сторін

Ненадання витребуваних третейським судом доказів, інших письмових документів чи матеріалів, неявка у засідання третейського суду сторін або їх представників, які належним чином були повідомлені про розгляд справи і проведення засідання третейського суду, не є перешкодою для третейського розгляду і прийняття рішення, якщо причина ненадання документів або неявки сторін у засідання визнана третейським судом неповажною.

Стаття 61. Невиконання або неналежне виконання сторонами процесуальних дій

1. Невиконання або неналежне виконання однією із сторін вимог щодо необхідності вчинення певних процесуальних дій, передбачених третейською угодою або цим Регламентом, не є підставою для надання третейським судом переваг аргументам та доказам, наведеним та поданим іншою стороною

2. Наслідки невиконання чи неналежного виконання стороною вимог, встановлених третейською угодою чи цим Регламентом, можуть бути передбачені відповідно третейською угодою чи цим Регламентом.

Стаття 62. Відкладення розгляду справи, перерва в засіданні

1. Третейський суд може відкласти розгляд справи:

- 1) у зв'язку з неявкою в засідання представників сторін, інших учасників судового процесу;
- 2) у випадку неподання витребуваних доказів;
- 3) у випадку необхідності витребувати нові докази;
- 4) у випадку необхідності заміни відведеного судді, судового експерта.

Розгляд справи може бути відкладено і за наявності інших обставин, що перешкоджають, на думку суду, вирішенню спору в даному засіданні.

2. Про відкладення розгляду справи виноситься ухвала, в якій вказуються час і місце проведення наступного засідання.

3. Третейський суддя має право оголосити перерву в засіданні з наступною вказівкою про це в рішенні або ухвалі.

Стаття 63. Відмова позивача від позову, визнання позову відповідачем

1. Відмова позивача від позову, визнання позову відповідачем викладаються в адресованих третейському суду письмових заявах, що долучаються до справи. Ці заяви підписуються відповідно позивачем чи відповідачем.

2. До прийняття відмови позивача від позову третейський суд роз'яснює сторонам наслідки відповідних процесуальних дій, перевіряє, чи є повноваження на вчинення цих дій у представників сторін.

3. Про прийняття відмови позивача від позову третейський суд виносить ухвалу, якою одночасно припиняє провадження у справі.

4. У разі визнання відповідачем позову третейський суд приймає рішення про задоволення позову за умови, що дії відповідача не суперечать законодавству або не порушують прав і охоронюваних законом інтересів інших осіб.

Стаття 64. Мирова угода

1. Третейський суд на початку розгляду справи повинен з'ясувати у сторін можливість вирішити спір шляхом укладання мирової угоди.

2. В подальшому третейський суд зобов'язаний сприяти вирішенню спору сторонами шляхом укладення мирової угоди на будь-якій стадії розгляду справи, до прийняття рішення.

3. За клопотанням сторін третейський суд приймає рішення про затвердження мирової угоди. Мирова угода може стосуватися лише прав і обов'язків сторін щодо предмету спору. Умови мирової угоди сторін викладаються в адресованих третейському суду письмових заявах, що долучаються до справи. Ці заяви підписуються відповідно позивачем, відповідачем чи обома сторонами.

4. Зміст мирової угоди викладається письмово в Рішенні Третейського суду.

Стаття 65. Зупинення провадження у справі та його поновлення

1. Третейський суд зупиняє провадження у справі в разі неможливості розгляду даної справи до вирішення пов'язаної з нею іншої справи, що розглядається компетентним судом.

2. Третейський суд має право зупинити провадження у справі за клопотанням сторони або за своєю ініціативою у випадках:

- 1) призначення третейським судом експертизи;
- 2) надсилення третейським судом матеріалів до слідчих органів;
- 3) заміни однієї з сторін її правонаступником внаслідок реорганізації підприємства, організації або смерті фізичної особи.

3. Третейський суд поновлює провадження у справі після усунення обставин, що зумовили його зупинення.

4. Про зупинення провадження у справі та його поновлення виноситься ухвала.

Стаття 66. Припинення третейського розгляду

1. Третейський суд постановляє ухвалу про припинення третейського розгляду в таких випадках:

- спір не підлягає вирішенню в Третейському суді;
- є рішення компетентного суду між тими ж сторонами, з того ж предмета і з тих самих підстав;
- позивач відмовився від позову;
- сторони уклали угоду про припинення третейського розгляду;
- підприємство, установу чи організацію, які є стороною третейського розгляду, ліквідовано;
- третейський суд є некомpetентним щодо переданого на його розгляд спору;
- у разі смерті фізичної особи, яка була стороною у справі, якщо спірні правовідносини не допускають правонаступництва.

Стаття 67. Залишення позову без розгляду

1. Третейський суд залишає позов без розгляду, якщо:

- 1) позовну заяву підписано особою, яка не має права підписувати її, або особою, посадове становище якої не вказано;
- 2) у провадженні компетентного суду є справа зі спору між тими ж сторонами, про той же предмет і з тих же підстав;
- 3) позивач без поважних причин не подав витребувані третейським судом матеріали, необхідні для вирішення спору, або представник позивача не з'явився на виклик у засідання третейського суду і його нез'явлення перешкоджає вирішенню спору.

2. Про залишення заяви без розгляду виноситься ухвала

3. Після усунення обставин, що зумовили залишення позову без розгляду, позивач має право знову звернутися з ним до Третейського суду в загальному порядку.

Розділ ХІІ. РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 68. Прийняття рішення третейським судом

1. Рішення оголошується у засіданні третейського суду.

2. Третейський суд вправі оголосити лише резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм рішення, мотивоване рішення має бути направлене сторонам у строк, який не перевищує п'яти днів з дня оголошення резолютивної частини рішення.

3. Кожній стороні направляється по одному примірнику рішення.

4. У разі відмови сторони одержати рішення Третейського суду або її неявки без поважних причин у засідання третейського суду, де воно оголошується, рішення вважається таким, що

оголошене сторонам, про що на рішенні робиться відповідна відмітка, а копія такого рішення надсилається такій стороні.

Стаття 69. Вимоги до рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду викладається у письмовій формі і підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку. Окрема думка третейського судді викладається письмово та додається до рішення третейського суду.

2. Рішення Третейського суду скріплюється підписом керівника Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу» та круглою печаткою юридичної особи – засновника Третейського суду.

3. У рішенні третейського суду повинні бути зазначені:

- назва Третейського суду;

- дата прийняття рішення;

- склад третейського суду і порядок його формування;

- місце третейського розгляду;

- сторони, їх представники та інші учасники третейського розгляду, що брали участь у розгляді справи третейським судом;

- висновок про компетенцію Третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою;

- стислий виклад позовної заяви, відзвізу на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду;

- встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами, мотиви, з яких третейський суд відхилив доводи, доводи та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін;

- висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог;

- норми законодавства, якими керувався третейський суд при прийнятті рішення.

4. Висновки третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин.

5. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються:

- сторона, на користь якої вирішено спір;

- сторона, з якої за рішенням Третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій;

- розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дій, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматися за рішенням Третейського суду;

- строк сплати коштів та/або строк і способ виконання таких дій;

- порядок розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом;

- інші обставини, які третейський суд вважає за необхідне зазначити.

Стаття 70. Додаткове рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

2. Заяву про прийняття додаткового рішення має бути розглянуто тим складом третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви приймається додаткове рішення, яке є складовою частиною рішення Третейського суду, або виноситься мотивована ухвала про відмову у задоволенні заяви про прийняття додаткового рішення.

Стаття 71. Роз'яснення рішення

1. Якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, має право протягом семи днів після одержання рішення звернутися до Третейського суду із заявою про роз'яснення резолютивної частини рішення.

2. Заяву про роз'яснення резолютивної частини рішення має бути розглянуто тим складом третейського суду, який вирішував спір, протягом семи днів після її одержання Третейським судом.

3. За результатами розгляду заяви виносиеться ухвала про роз'яснення рішення, яка є складовою частиною рішення. Або мотивована ухвала про відмову у роз'ясненні рішення.

4. Здійснюючи роз'яснення резолютивної частини рішення, Третейський суд не має права змінювати зміст рішення.

Стаття 72. Виправлення рішення

Третейський суд у тому ж складі, з власної ініціативи або за заявою сторони третейського розгляду, може виправити у рішенні описки, арифметичні помилки або будь-які інші неточності, про що виносиеться ухвала, яка є складовою частиною рішення.

Стаття 73. Обов'язковість рішення Третейського суду

1. Сторони, які передали спір на вирішення Третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.

2. Сторони та Третейський суд вживають усіх необхідних заходів з метою забезпечення виконання рішення Третейського суду.

Стаття 74. Оскарження рішення Третейського суду

1. Рішення Третейського суду є остаточним і оскарженню не підлягає, за виключенням підстав передбачених цим Регламентом.

2. Рішення Третейського суду може бути оскаржене стороною у випадках, передбачених цим Регламентом, до компетентного суду відповідно до встановлених законом підвідомчості та підсудності справ.

3. Рішення Третейського суду може бути оскаржене та скасоване лише з таких підстав:

1) справа, по якій прийнято рішення Третейського суду, не підвідомча Третейському суду відповідно до закону;

2) рішення Третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішенні питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішенні питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди;

3) третейську угоду визнано недійсною компетентним судом;

4) склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам Положення про Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу».

4. Заяву про скасування рішення Третейського суду може бути подано до компетентного суду протягом трьох місяців з дня прийняття рішення третейським судом.

5. Скасування компетентним судом рішення Третейського суду не позбавляє сторони права повторно звернутися до Третейського суду, крім випадків, передбачених цією статтею.

6. У разі, якщо рішення Третейського суду скасовано повністю або частково внаслідок визнання компетентним судом недійсною третейською угоди або через те, що рішення прийнято у спорі, який не передбачено третейською угодою, чи цим рішенням вирішенні питання, що виходять за межі третейської угоди, відповідний спір не підлягає подальшому розгляду в Третейському суді.

Стаття 75. Ухвали Третейського суду

З питань, що виникають у процесі розгляду справи і не стосуються суті спору, третейський суд постановляє ухвали.

Стаття 76. Зберігання матеріалів справ, розглянутих Третейським судом

- Справи, розглянуті Третейським судом, зберігаються у ньому протягом 10 років з дня прийняття рішення Третейського суду.
- Положенням про Постійно діючий Третейський суд при Асоціації «Інформаційно-фінансового бізнесу» можуть вирішуватися питання, пов’язані з покриттям витрат цього суду на зберігання справ.

Розділ XIII. ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 77. Виконання рішення Третейського суду

- Рішення Третейського суду виконуються зобов’язаною стороною добровільно, в порядку та строки, що встановлені в рішенні.
- Якщо в рішенні строк його виконання не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.
- Виконання рішення Третейського суду, якщо воно потребує вчинення дій органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх службовими особами, здійснюється за умови видачі компетентним судом виконавчого документа.

Стаття 78. Порядок видачі виконавчого документа

- Заява про видачу виконавчого документа може бути подана до компетентного державного суду протягом трьох років з дня прийняття рішення Третейським судом. Така заява підлягає розгляду компетентним судом протягом 15 днів з дня її надходження до суду. Про час і місце розгляду заяви повідомляються сторони, проте неявка сторін чи однієї із сторін не є перешкодою для судового розгляду заяви.
- При розгляді заяви про видачу виконавчого документа компетентний суд за клопотанням заявника витребовує справу з постійно діючого Третейського суду, в якому зберігається справа, яка має бути направлена до компетентного суду протягом п’яти днів від дня надходження вимоги. У такому випадку строк вирішення заяви про видачу виконавчого документа продовжується до одного місяця.
- Ухвала про видачу виконавчого документа направляється сторонам протягом п’яти днів з дня її прийняття.
- Сторона, на користь якої виданий виконавчий документ, одержує його безпосередньо у компетентному суді.
- Після розгляду компетентним судом заяви про видачу виконавчого документа справа підлягає поверненню до постійно діючого Третейського суду.
- Комpetентний суд відмовляє в задоволенні заяви про видачу виконавчого документа, у випадках передбачених законом.
- Ухвала компетентного суду про відмову у видачі виконавчого документа, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. У разі подання апеляції ухвала компетентного суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.
- Сторони мають право протягом 15 днів після винесення компетентним судом ухвали про відмову у видачі виконавчого документа оскаржити цю ухвалу в апеляційному порядку. Після набрання законної сили ухвали про відмову у видачі виконавчого документа спір між сторонами може бути вирішений компетентним судом у загальному порядку.

Стаття 79. Примусове виконання рішення Третейського суду

- Рішення третейського суду, яке не виконано добровільно, підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».
- Виконавчий документ, виданий на підставі рішення Третейського суду, може бути пред’явлений до примусового виконання в строки, встановлені Законом України «Про виконавче провадження».

Розділ XIV. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 80. Порядок внесення змін та доповнень до Регламенту

1. Зміни та доповнення до Регламенту вносяться відповідно з діючим законодавством України.

2. Спори, які були передані на розгляд третейського суду до моменту внесення в текст Регламенту відповідних змін та доповнень, вирішуються третейським судом на підставі тієї редакції Регламенту, яка була затверджена та застосовувалась третейським судом на момент прийняття спору до розгляду.

Голова Ради Асоціації
«Інформаційно-фінансового бізнесу»

Д. І. Остапчук

